

som ikke på tilfredsstillende vis kan varetages af den generelle forbrugerbeskyttelses- og aftalelovgivning.

Der vil, i det omfang dette er muligt inden for rammerne af den til enhver tid gældende EU-regulering på dette område, eventuelt på et senere tidspunkt kunne gennemføres en hel eller delvis afvikling af den bekendtgørelsesregulering, der fastsættes i medfør af nærværende bestemmelse. En afvikling som nævnt forudsætter, at der etableres en frivillig branchekodeks, der kan erstatte bekendtgørelsesreguleringen (som herefter kan ophæves), at denne har bred opbakning både fra forbrugerside og fra alle betydende brancheaktører (i form af bindende tilslutning til denne), og at der heri indgår en etablering et privat klagenævn, jf. også bemærkningerne til § 102, der kan påse overholdelsen af en sådan branchekodeks og afgøre konkrete retstvister mellem slutbrugere og udbydere af telenet eller teletjenester.

Bekendtgørelsesreguleringen vil blive udarbejdet i samarbejde med Telestyrelsen og under inddragelse af de erfaringer, der foreligger med det gældende regelsæt.

Til stk. 2, nr. 1

Bestemmelsen vil, jf. også den fælles EU-regulering heraf, blandt andet blive udnyttet til at fastsætte regler om, at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en skriftlig kontrakt.

Der vil i forbindelse hermed bl.a. blive fastsat bestemmelser om, hvordan selve kontraktindgåelsen skal ske og om slutbrugers fortrydelsesadgang. Den nærmere regulering vil ske inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler om fjernsalg (herefter direktivet om fjernsalg), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold (EF-Tidende 1998 nr. L101, s. 24).

Når fjernsalgsreglerne inddrages, skyldes dette, at salg af teleydelser i en række tilfælde foregår som fjernsalg.

Hertil kommer, at de gældende regler om fortrydelsesret i forbindelse med indgåelse af kontrakter mellem slutbrugere og udbydere på teleområdet, der indebærer, at slutbrugeren ikke hæfter for et påbegyndt forbrug i fortrydelsesperioden, hvis fortrydelsesretten efterfølgende udnyttes, er mere vidtgående i deres forbrugerbeskyttende sigte end de kommende generelle regler om fjernsalg af tjenesteydelser, jf. også det af

justitsministeren fremsatte lovforslag med sigte på gennemførelse af fjernsalgsdirektivet.

En sådan forskel i retsstillingen mellem på den ene side fjernsalg af teleydelser og på den anden side fjernsalg af andre former for tjenesteydelser er ikke hensigtsmæssig. Det samme ville gælde den retsstilling, der indebar, at der var en mere vidtgående adgang til fortrydelse i forbindelse med salg af teleydelser, der ikke foregik som fjernsalg, end i forbindelse med salg af en tilsvarende teleydelse via fjernsalg, hvor der som udgangspunkt vil være mere tungtvejende forbrugerbeskyttelseshensyn.

I reglerne om indgåelse af kontrakter mellem udbydere og slutbrugere vil der derfor indgå en nærmere regulering af konsekvenserne af, at slutbrugeren i den periode, hvor fortrydelsesadgangen eksisterer, har taget produktet i brug, dvs. har foretaget konkrete opkald, og dermed forbrugt et vist antal samtaleminutter, der svarer til reguleringen heraf i de generelle regler for fjernsalg af tjenesteydelser, jf. Justitsministeriets lovforslag herom og den nærmere udmøntning heraf. Konsekvensen heraf vil m.h.t. aftaler om teleydelser være, at slutbrugeren ikke vil kunne påberåbe sig fortrydelsesretten (denne bortfalder), såfremt slutbrugeren har taget produktet i brug, dvs. har forbrugt et vist antal samtaleminutter.

For så vidt angår kravet om skriftlighed, vil der blive fastsat regler, der giver mulighed for en mere fleksibel opfyldelse heraf, f.eks. således at kontraktindgåelsen kan ske elektronisk, i det omfang det kan ske på betryggende vis, f.eks. ved anvendelse af elektroniske signaturer.

Derudover vil der, i lighed med reglerne i den gældende bekendtgørelse, blive fastsat minimumskrav til, hvilke forhold der skal indgå i den skriftlige kontrakt, herunder at alle kontrakter skal indeholde oplysninger om priser, leveringstider, kvalitets- og serviceniveauer, supplerende tjenester og faciliteter, som skal tilbydes slutbrugeren, kompensations- og tilbagebetalingsordninger gældende for kundeforholdet, hvis der er mangler ved den aftalte tjeneste, samt vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af misligholdelse fra slutbrugers side samt minimumskrav til kontraktvilkår vedrørende konsekvenserne af manglende betaling fra slutbrugers side, herunder navnlig rammer for adgangen til at opsiges eller afbrydes et kundeforhold.

Med hensyn til den nærmere bekendtgørelsesregulering af kompensations- og tilbagebetalingsordninger i forbindelse med udbyderens manglende overholdelse af den indgæede kontrakt, vil denne ligesom i den gældende bekendtgørelse blive udformet, så den